

Z obsahu tohto čísla:

- **Čo to znamená, ak ideme meniť Územný plán obce?**
- **Stavdách a Doľany patria nerozlučne k sebe už 14 rokov**
- **Predstavy o živote na dedine: ako zmyšľajú naši mladí**

◀ Dogtrekking znamená stále populárnejší druh turistiky – so psami. V Doľanoch sme na prvého mája veľmi úspešne vyskúšali novinku – turistiku so psami cez vinohrady.

Vážení spoluobčania!

Možno viacerí z vás ani neviete, ale už od marca prebieha v Doľanoch dôležitý proces pre celú obec a pre každého z vás. Ide o to, že sme sa rozhodli otvoriť Územný plán obce (ÚPO). Čo to znamená? Predovšetkým to, že chceme zmeniť dôležitý, 88-stranový dokument, ktorý hovorí, čo a kde sa v obci môže stavať a jeho porušenie alebo nerešpektovanie sa rovná porušeniu zákona. Momentálne platný územný plán bol schválený v októbri 2008 a medzičasom sa veľa vecí zmenilo.

Podstatné je, aby sa aktuálne pripomienky, návrhy a zmeny od vás všetkých, čo sa chcete podieľať na rozvoji riešeného územia, dostali do územného plánu teraz, pretože s ďalším otvorením ÚPO sa ráta znova až o 5-6 rokov. Dôvod je okrem iného aj ten, že každé otvorenie územného plánu je administratívne i finančne dosť náročné a obec si

ho nemôže dovoliť každý rok. Územné plánovanie neslúži len na to, aby ľudia vedeli, čo môžu stavať a kde, ale možno ním regulovať prakticky všetky ľudské činnosti v území tak, aby bol zabezpečený jeho trvalo udržateľný rozvoj. Využite preto príležitosť – do 25. mája ešte môžete podávať svoje pripomienky a návrhy k pripravovanej zmene územného plánu obce.

Mohli by sme povedať, že za všetko zlé a dobré, čo sa nám deje, môže doba. Ale za všetkým treba hľadať konkrétneho človeka. To, čo sa stalo u nás počas Veľkonočnej zábavy, je odsúdeniahodné. Objavili sa názory, aby sme zakázali zábavy. Lenže na zábavy sme chodili aj my, naši rodičia, a našim deťom to máme zakázať? Kvôli jednotlivcovi, ktorý sa nepríde zabávať ale vyvolávať konflikty, často s katastrofálnymi následkami? Takíto jednotlivci nemajú čo robiť na zábavách a podobných podujatiach. A hlavne

všetci by si mali vstúpiť do svedomia a správať sa ako ľudia. Slušní ľudia.

Dobrá správa je, že v tomto roku vymeníme všetky okná v sále Domu kultúry, v zime vám tam bude teplejšie a obec ušetrí na spotrebe plynu. Onedlho budú voľby do europarlamentu. U nás nie je povinnosť voliť, ale prosím vás, ukážme že máme vlastný názor a vieme svoje právo voliť aj uplatniť.

Ďakujem všetkým, čo sa nezištne zapojili do verejnoprospešných činností, a ďakujem tým, čo prispeli do zbierky na Dom smútku. Nerád, ale musím spomenúť aj tých, čo zničili alebo poškodili teraz už celý múr na cintoríne. Odkazujem im, aby svoju energiu druhýkrát využili na zmysluplnú vec, nie na vandalizmus.

Prajem vám veľa zdravia a pravidelnú, normálne zaplatenú prácu.

Jozef Mruškovič
starosta

Zo života dolianskej samosprávy

Rozpočet

Jednu z najdôležitejších vecí – obecný rozpočet na rok 2014, schválili poslanci obecného zastupiteľstva na svojom zasadnutí dňa 27. marca. Zo zákona musí byť rozpočet obce vyrovnaný alebo prebytkový, ten náš počíta v tomto roku s príjmami v celkovej výške 307 893 eur, pričom najväčšiu časť - 195 tisíc eur, by mali tvoriť príjmy obce od štátu z podielových daní. Za rok 2013 mala naša obec reálne príjmy vo výške 311 248 eur a záverečný účet skončil s prebytkom 26 986,25 eur. Poslanci schválili, aby sa tento prebytok použil na tvorbu rezervného fondu.

Dopravné značenie

Poslanci tiež schválili osadenie dopravných značiek s vyznačením pešej zóny od veže po plantovisko, obojstranný zákaz vjazdu nákladných vozidiel (okrem obsluhy) do Agátovej ulice (od novej križovatky po výjazd na Častú) a navyiac aj zákaz vjazdu pre nákladné vozidlá na vydláždenú plochu na Pažiti, kde v poslednom čase zvykli v čase obeda parkovať kamióny prepravujúce štrk, čo môže dosť vážne poškodiť zámkovú dlažbu. Dopravné riešenie a značenie v uličke zatiaľ odložili s tým, že sa k navrhovaným riešeniam najskôr vyjadria dotknutí obyvatelia.

Oprava vandalmi zničeného múra pri cintoríne si vyžiada nemalý obnos, s ktorým sa v rozpočte nerátalo. Čím viac vyberieme v zbierke na Dom smútku, tým viac zostane v rozpočte aj na opravu múra.

Dom smútku

Rekonštrukcia Domu smútku bude tento rok pokračovať ďalšou etapou podľa finančných možností. Rozpočet na dokončovacie práce sa odhaduje okolo 17 až 19 tisíc eur, časť z nich obec

pokryje z rezervného fondu. Na stavbe treba ešte vymeniť elektroinštaláciu, osadiť nové okná a dvere, položiť novú vonkajškovú dlažbu, urobiť vonkajšie a vnútorné omietky. Starosta poďakoval všetkým, ktorí pri prestavbe pomáhajú.

Územný plán obce

Dôležitým krokom v tomto roku je príprava zmien a doplnkov v Územnom pláne obce. V súčasnosti prebiehajú prípravné práce, to znamená zhromažďovanie podkladov, námetov a pripomienok občanov k aktualizácii územnoplánovacej dokumentácie, ktoré môžu podávať v písomnej forme do 24. mája 2014 na Obecnú úradu, 900 88 Dolná Ves 169. Potom bude prebiehať spracovanie a zisťovacie konanie, verejné prerokovanie ÚPN, zapracovanie pripomienok a schvaľovanie nadriadenými orgánmi a obecným zastupiteľstvom. Celý tento proces by sa mal vzhľadom na rozsah a náročnosť zmien ukončiť v priebehu budúceho roka.

Čo je to územný plán?

Územný plán je spracovaný v grafickej a textovej podobe, dozvieme sa z neho napr.:

- kde sa v budúcnosti bude umiestňovať výstavba rodinných, či bytových domov,
- kde je naplánovaný priemyselný park, obchody, šport, ...,
- kadiaľ povedie nová trasa kanalizácie, plynovodu, elektrického vedenia, ...,
- kde budú vedené nové komunikácie, diaľnica, železnica, ...
- ktoré stavby (rozumej stavby ako budovy, ale aj stavby líniové – siete, komunikácie, ...) sú (alebo budú) vyhlásené za verejnoprospešné (môže dôjsť k vyvlastneniu) ako opatrenia vo verejnom záujme.

ZVÁRAČ

ZVÁRACIA TECHNIKA

Vajanského 25, Pezinok
033/643 29 47

Verejná zbierka na prestavbu Domu smútku sa chýli ku koncu **Prispejte aj vy na krajšie Doľany!**

Zapojením sa do zbierky môžete dokázať, že vám nie je ľahostajné, ako sa u nás žije a že Doľančania si vždy dokázali pomôcť a držať pospolu. Do zbierky môžete prispieť dvoma spôsobmi:

1. Odovzdaním dobrovoľného finančného daru na Obecnom úrade v Doľanoch, kde bude príspevok kvôli transparentnosti úradne zaevidovaný, bude vám vystavený príjmový doklad a peniaze budú vložené na účet.
2. Zaslaním finančných prostriedkov na osobitný účet OÚ Doľany, č. účtu: 3177314455/0200, VÚB Banka a.s., Bratislava.

Vopred ďakujeme za všetky vaše príspevky a obzvlášť ďakujeme všetkým, ktorí už do zbierky prispeli!

hajú a ktorí prispeli aj finančne. Verejná zbierka v obci stále trvá a občania do nej môžu prispieť do konca júna, doteraz sa vyzbieralo približne 1500 eur.

Ďalšie investície v roku 2014

Tento rok by sa mali konečne rozbehnúť práce na výstavbe ochranného vodozádržného zariadenia na potoku nad malým kameňolomom, ktorú starosta „naháňa“ už odvlani. Túto stavbu však nebude robiť obec, investorom je vodohospodársky podnik, ktorý sa musel najskôr dohodnúť s vlastníkom pozemku, štátnymi lesmi. Obec bude okrem prestavby Domu smútku realizovať úpravu chodníkov a zriadenie prechodu pre chodcov pri základnej škole, ak nám pridelia dotáciu začne sa s najnutnejšími rekonštrukčnými prácami na mestskej veži, v pláne je tiež „pohnúť“ ďalej s projektom rodinnej zástavby v lokalite Za rybníkom.

Cesta a potok

Na starostom vyvolané preskúmanie stavu cesty od školy po č. d. 79 prišli zástupcovia Štátneho odborného dozoru i Slovenského vodohospodárskeho podniku. Skonštatovali vážne poškodenia cesty, jej nevyhovujúce šírkové usporiadanie a ohrozenie nespusteným brehom Podhájskeho potoka. Preto by sa v krátkom čase malo

pristúpiť k rekonštrukcii tejto cesty spolu s úpravou koryta potoka, ktorý je vzhľadom na rizikovosť u vodohospodárov zaradený ako priorita č. 1. Cieľom je predísť škodám, ktoré by mohli vzniknúť vybrežením potoka, podobne ako pri povodni v roku 2011.

Rast s prekážkami

Obci sa podarilo získať dotáciu z BSK na výmenu okien v Kultúrnom dome, ďalšiu dotáciu požadujeme na výmenu dverí na KD, OÚ a pošte, na výmenu strechy na škôlke. Ak chceme, aby Doľany rástli, aby mali svoju víziu a aby sa tu stavalo, obec okrem iného nutne potrebuje rozšíriť škôlku najmenej o dve slnečné triedy alebo postaviť novú. S eurofondami na takéto investície sa počíta, v aktuálnej výzve Regionálneho operačného programu je vyčlenených na škôlky až 39 miliónov eur, lenže... Pravidlá pre ich pridelovanie striktno hovoria, že obce v Bratislavskom kraji nemajú nárok, pretože náš región je zo Slovenska najbohatší... To sa potom ťažko niečo buduje... Obec preto musí na škôlku hľadať iné možnosti a zdroje.

Arborétum Doľany

Z iniciatívy starostu vznikol zaujímavý nápad na zriadenie arboréta v okolí kostolíkov a cintorína. Obec sa so žiadosťou o finančné zabezpečenie tohto projektu prihlásila do grantového

programu nadácie SPP Spoločne. V pláne je náučný chodník s tabuľkami, lavičkami a vysvetlivkami v štyroch jazykoch, ktorý povedie okolo 67 zaujímavých rastlinných druhov a drevín, ktoré sa pri kostolíkoch nachádzajú. Projekt tiež ráta s vysadením ďalších vzácnych rastlín a vybudovaním skaliky s bylinami. Ak náš projekt postúpi medzi vybraných 150 z celého Slovenska, od 19. mája budete môcť všetci na internete (www.sppolocne.sk/sk) hlasovať za projekt, ktorý má nadácia podporiť. Takže veríme, že svojimi hlasmi a hlasmi všetkých vašich priateľov a známych podporíte dobrú vec a Doľany budú mať o jednu zaujímavosť viac! Dajte hlas nášmu arborétu!

List z Bolatic

Vážení přátelé, milí Doľanští,

je to už více jak 10 let, kdy se poprvé potkali zástupci obce Bolatice z České republiky a zástupci obce Doľany ze Slovenska, aby změřili síly ve fotbalovém klání v Bolaticích. A jak už to tak bývá v takových zápasech, nejde ani tak o výsledek jak o to, aby se aktéři poznali, vyměnili si zkušenosti a navázali vzájemné přátelství.

A jak vůbec došlo ke spolupráci mezi oběma obcemi? Do Bolatic se přičlenil před více jak dvaceti lety pěkný „chalan“ z Doľan Miro Monsberger. A když po roce 2000 obec začala rozvíjet mezinárodní spolupráci s dalšími obcemi, přišel Miro s nabídkou, zda bychom si nechtěli zahrát fotbal s bývalými fotbalisty z Doľan. A protože nápad to byl zajímavý, hned jsme se dohodli.

A již první setkání ukázalo, že Doľanští jsou opravdovými bodrými a dobrými přáteli.

Na fotbalový zápas přijel celý autobus Doľanských a s sebou přivezli skvělé víno a ještě skvělejší náladu a pohodu. Tehdy se celé nedělní odpoledne neslo v přátelském duchu a obě strany předvedly, že se umí nejen bavit, ale že mají i otevřená srdce k vzájemnému přátelství. Další rok bolatičtí oplatili návštěvu Doľanským. Během asi 12 let setkávání jsme se vzájemně navštěvovali při různých příležitostech a utužovali společné kontakty.

V posledních letech si ani neumíme představit, že by k nám přátelé z Doľan nepřijeli na pochod „Bolatická dvacítká“ a naši že by nepodpořili známou turistickou akci v Doľanoch „Pochod pre všetkých“. A letos k tomu opět po letech přibýlo i přátelské fotbalové utkání. Nerozhodný výsledek 2:2 slušel nejen průběhu utkání, ale celému setkání, které jako vždy proběhlo v nádherné atmosféře díky srdečnosti všech účastníků. Bolatičtí přijedou do Doľan začátkem srpna, kdy se zúčastní nejen turistiky, ale zároveň oplatí svým přátelům ze Slovenska i fotbalový zápas.

Při každém setkání přijde i čas na sdělení problémů v jednotlivých obcích, konzultujeme jejich řešení a vyměňujeme si zkušenosti z vedení spolků, organizací, obce nebo také ze způsobů komunikace s podnikateli apod. V každé z družebních obcí Bolatice a Doľany se najde něco pěkného, co se může ten druhý naučit. Vždyť proč vymýšlet něco, co už jinde dobře funguje.

Od loňského listopadu pak mohu svým přátelům z Doľan předávat také své zkušenosti z poslanecké sněmovny, kam jsem se dostal díky preferenčním hlasům voličů ve volbách do poslanecké sněmovny Parlamentu ČR. Díky svým zkušenostem z práce ve funkci starosta obce a předsedy Sdružení obcí Hlučínska mohu nyní při-

spět k tvorbě zákonů v ČR. Je to práce zajímavá, náročná na čas, ale díky vstřícnosti mé rodiny i kolegů a kolegyně na OÚ a v zastupitelstvu, vykonávám zatím obě funkce, jak starosta, tak i poslanec.

Milí Doľanští,

jsem velmi rád, že mám mezi vámi tolik opravdových přátel, a nejenom já, protože i o tom je vzájemná spolupráce dvou vesnic. Vážím si vaší vstřícnosti, upřímnosti, otevřeného srdce i nadšení pro vzájemnou spolupráci a vzájemná setkávání. A vždy, když přijíždím do vaší vesnice, se velmi těším na setkání s vámi.

I proto bych chtěl poděkovat všem, kteří se podíleli či podílejí na rozvíjení partnerství mezi našimi obcemi. Jsou to nejen turisté v čele Petrem Tichým a Ivanem Zubajem, nyní i fotbalisté, ale především starostové Doľan pan Ladislav Schmidt a především Jozef Mruškovič.

Přeji vám pevné zdraví, hodně štěstí, Boží požehnání, radosti ze svých blízkých i z dobře vykonané práce jak pro své rodiny a společnost, tak i pro svou obec.

A také vám přeji, abyste měli dostatek elánu, sil i optimismu do dalších let.

Mějte pohodové a úspěšné dny a těším se na další milá setkání s vámi.

S úctou

Herbert Pavera,

starosta obce Bolatice, poslanec Parlamentu ČR

Zo života našich školákov

Ukázali, čo vedia

Pre rodičov a priateľov školy sme si 12. februára pripravili Deň otvorených dverí, počas ktorých mali možnosť zúčastniť sa alebo nazrieť na vyučovací proces. Deti ukázali všetko čo vedia, ale aj prácu v skupinách alebo prácu na počítačoch. Ako učitelia sme mali možnosť ukázať aké metódy a pomôcky používame počas vyučovania. Program pokračoval aj v školskom klube detí s pani vychovateľkou. Ďakujeme všetkým, ktorí sa zúčastnili.

Karneval

19. 2. bol dňom masiek. Vyzdobený školský klub detí sa premenil na tanečný parket s rôznymi rozprávkovými bytosťami. Deti si za pomoci rodičov vyrobili krásne masky. K príjemnej karnevalovej nálade nechýbala dobrá hudba s programom, ktorého súčasťou bola aj tombola. Najkrajšie masky boli odmenené rôznymi cenami. Ťažkou úlohou bolo vybrať víťazné masky, pretože boli pekné a náročne vyhotovené. Pre deti sme pripravili aj súťažné hry o ceny, ako stoličkový tanec, tanec s balónom a iné. Školský karneval priniesol deťom, ale aj nám krásne prežité popoludnie. Poďakovanie patrí všetkým, ktorí prispeli k vytvoreniu príjemnej atmosféry školského karnevalu.

Návšteva ateliéru

Koncom marca sme sa vybrali na návštevu ateliéru pani Mgr. Art. Martiny Matlovičovej v Doľanoch, ktorá nám ilustrovala čítanku pre tretiakov. Videli sme miesto, kde tvorí svoje ilustrácie, rozprávala nám, v čom jej práca spočíva, ale i o tom, že táto práca je hlavne o jej predstavivosti a fantázii. Prezradila nám i to, na čom teraz pracuje, ale to je tajomstvom. Tešíme sa na ďalšiu knižku a ďakujeme, že sme sa mohli o jej práci dozvedieť viac.

Krížová cesta

Každý rok sa v pôstnom období zamýšľame nad Kristovým utrpením. My sme si to pripomenuli 16. 4. detskou krížovou cestou. Deti sa prezliekli do kostýmov a v spojení s piesňami a modlitbami sme si prešli a zahrli jednotlivé zastavenia krížovej cesty pod holým nebom. Bol

to krásny zážitok, pri ktorom sme si všetci pripomenuli, koľko ťažkých vecí Ježiš prežil a vydržal potom, čo bol vydaný k ukrižovaniu.

Reprezentácia školy

K činnosti našej školy neodmysliteľne patria aj súťaže, kde deti prezentujú svoje vedomosti a zručnosti. Vo februári sme poslali 3 výtvarné práce žiakov do obvodného kola v Pezinku súťaže Európa v škole. 12. marca sa uskutočnilo školské kolo súťaže v umeleckom prednese Hviezdoslavov Kubín, ktorého sa zúčastnili žiaci 2. – 4. ročníka. Na 1. mieste sa umiestnila Viktória Jakubčíková, zároveň získala aj cenu žiackeho publika, na 2. mieste Klára Knurovská a na 3. mieste Viktor Mundok. Víťazka reprezentovala našu školu aj v obvodnom kole súťaže v Častej. Klára Knurovská a Samuel Zvonár sa zúčastnili obvodného kola matematickej súťaže Pytagoriáda v Pezinku. Školské kolo speváckej súťaže Slávik Slovenska 2014 bolo 9. apríla a zúčastnili sa ho všetci žiaci školy. Na 1. mieste sa umiestnila Alexandra Košecká, ktorá sa zúčastnila aj obvodného kola súťaže v Pezinku 29. 4., na 2. mieste a tiež cenu žiackeho publika získala Viktória Jakubčíková a na 3. mieste skončil Matúš Török. Pri príležitosti 20. výročia Medzinárodného roka rodiny sme sa v apríli zúčastnili výtvarnej súťaže s témou „Všade dobre, v mojej rodine najlepšie“. Do Bratislavy sme poslali 8 žiackych prác.

Plány školy

A čo nás ešte čaká? Usilovne pripravujeme pre rodičov, najmä mamičky, darčeky a kultúrny program ku Dňu matiek. V spolupráci s p. farárom pripravujeme 19. mája pre žiakov priblíženie práce misionárov. V máji žiaci navštívia aj Malokarpatskú knižnicu v Pezinku. Nové poznatky zo súvislej praxe v ŠKD bude u nás získavať od 19. 5. praktikantka Kristína Balagová. Dúfame, že sa jej bude u nás páčiť. Krásny mesiac máj ukončíme oslavou MDD. Na návštevu prídu páni lesníci, poobede bude opekačka v lese a noc strávime v škole spolu so Strašidelnou cestou a malým kinom. Už teraz sa nevieme dočkať. Do konca školského roka nás čakajú ešte aj dva prikázané sviatky, kedy bude pre žiakov pripravený duchovný program, plavecký výcvik, koncoročný výlet, detská olympiáda, dopravná výchova, koncoročné fotenie, exkurzia.

Jana Hudcová, riaditeľka CZŠ

Predstavujeme dolianskych podnikateľov

“Chceme robiť dobrý servis pre obec”

Hlavne tí, čo stavajú, alebo potrebujú niečo opraviť, vedia veľmi dobre, čo to znamená mať v poruke dobrý obchod so stavebninami. Doľany si preto už ani nevieme predstaviť bez firmy Stavadach a jej vždy ochotného šéfa Drahomíra Jakuša s manželkou Luciou. O podnikaní v stavebninách sme s oboma hovorili pri príležitosti otvorenia ich novej predajne.

Ako si spomínate na začiatky vášho podnikania v stavebninách?

Stavebniny začali písať svoju históriu už v roku 2000, a to formou živnosti. Sedem rokov na to sa tento čisto rodinný podnik pretransformoval na spoločnosť s ručením obmedzeným a ešte výraznejšie vyprofiloval svoje pôsobenie. Od začiatku nášho podnikania sme sa zameriavali tak na individuálneho stavebníka ako aj na stavebné firmy a remeselníkov, ktorým sme sa snažili stať sa plnohodnotným a spoľahlivým partnerom. Začali sme podnikáť v malej unimobunke na pozemku, ktorý sme získali do prenájmu od družstva vďaka ochote a pomoci Pavla Tichého.

Presadiť sa v takej zabehnutej brandži pre nováčika nebýva jednoduché...

Firmu sme rozbiehali spolu s manželkou, ktorá mala na starosti papierovanie, účtovníctvo, a veľmi nám pomáhal aj môj otec, ktorý ak môže, pomôže ešte aj dnes. Ja som venoval predaju, nákupu, zháňal som zákazníkov a keď som mal voľný čas, vybehol som do terénu, zobral som cenníky a ponúkal po stavbách či niečo nepotrebné. Začínali sme s cementom, vápnom a jedným stojanom na škridlu, ktorú sme dodávali na objednávku a vyvážala sa priamo na stavbu. Všetky zarobené peniaze som zase investoval naspäť do skladu, pribudol kleber, potery, železo a ďalšie stavebné materiály. Vylepšovali a zväčšovali sme dvor, postavili halu a postupne nám pribúdali zákazníci.

Akým smerom ste rozširovali firmu?

Samozrejme sme sa snažili ponúkať stále širší sortiment stavebnín, a pritom sa trochu viac špecializovať na strechy, preto aj názov Stavadach. Spolupracovali sme s viacerými známymi značkami strešných krytín, až sme si neskôr našli výrobcu, ktorého teraz na západnom Slovensku zastupujeme - belgický Etex, vyrábajúci pálené strešné krytiny Creaton a betónové škridly Euronit. Dnes je to náš nosný produkt, ktorý dodávame aj do ďalších stavebnín alebo priamo pokrývačom, fungujeme aj ako veľkoobchod.

Budovanie vzťahov so zákazníkmi je hlavne vecou dôvery, nie?

Vždy sa nájde nejaký zákazník, ktorý pýta niečo nové, a keď už sa ich pýta viac, snažíme sa taký tovar objednať. Musíme sa orientovať na to, čo ľudia chcú. Snažíme sa zákazníkom vyhovieť vo veľkom, dovezieme objednaný tovar priamo na stavbu, aby sa zbytočne nepoškodzoval a nepredražoval prekládkou a dopravou. Väčšina zákazníkov sú naši verní a poctiví klienti, ktorí sa k nám radi vracajú - dávame im dobrú cenu, nespotrebovaný tovar odoberieme späť, poradíme, rozvoz po Doľanoch urobíme zadarmo...

Dnes sú stavebniny už prakticky v každej väčšej obci – ako s vám darí presadzovať v takej veľkej konkurencii?

Spolupracujeme s mnohými remeselníckymi partiami v regióne, ktoré robia stavby aj strechy na kľúč. Ak si niekto nevie rady, sadneme s majstrom do auta, ideme na miesto činu, obhliadneme si terén, či sa tam vôbec dostaneme s nákladiakom. Strecha sa zameria, vypočíta-

me spotrebu materiálu, obhliadneme krov, či ho netreba opraviť, poradíme, vypracujeme návrh, čo by to celé stálo. U nás si môžu potom pozrieť strešné krytiny priamo na vzorkách, nechajú si poradiť, čo by sme im odporúčali, ktorá je lacnejšia, drahšia... Takisto je to aj s murivom a ďalšími materiálmi. Individuálny prístup ku každej získanej zákazke je to, na základe čoho zákazníci značku STAVDACH rozoznávajú.

Úspešný obchod je dnes už nielen o predaji a tovare, ale hlavne o službách...

Snažíme sa poradiť už na začiatku, pri predprojektovej dokumentácii, potom aj projektantom pri výbere materiálu, ktoré sú stále novšie, iné, lepšie. Všetko, čo dnes vieme, sme sa postupne s manželkou učili, absolvovali sme veľa rôznych školení. Konkurencia v stavebninách je totiž veľká, ak s ňou chceme udržať krok, musíme to všetko ovládať. Napriek tomu si myslím, že sa nám vcelku darí, pôsobíme ako regionálne ustálená značka a vyvážame aj do širokého okolia. Predali sme škridlu dokonca až do Liptovského Mikuláša...

V čom vidíte vašu výhodu oproti ostatným?

Nie je jednoduché predávať strechy - každá má veľa rôznych komponentov, ktoré sa používajú v rôznych prípadoch. Rovnako je to aj so stavbou. Všetko si treba nastudovať, treba vedieť vypočítať a navrhnuť ako, čo, kde a kedy použiť, aby dom aj strecha boli naozaj pekné v každom detaile. Poradiť so strechou dokáže aj manželka, hoci tá má na starosti hlavne logistiku, účtovníctvo, objednávky, vývozy a stav na sklade. Vždy, keď príde na trh nejaká novinka, zorganizujeme školenia pre pokrývačov, murárov, aby sa s ňou zoznámili. Všetko vidia naživo, dostanú certifikát z produktového školenia.

Čo vás viedlo k zriadeniu novej predajne so železiarskym sortimentom?

Konečne máme peknú predajňu, so zázemím, kanceláriou na rokovania, je to tak trochu aj prestížna záležitosť. Impulz na rozšírenie sortimentu o náradie prišiel znova od zákazníkov, ktorí občas potrebujú nejakú drobnosť a dobre im padne, ak ju dostanú tu priamo u nás a nemusia kvôli jednej veci jazdiť niekde do väčšieho mesta. Máme s tým síce viac starostí, ale chceme byť k zákazníkom ústretoví. V našom miniželeziarstve sa snažíme ponúkať iba kvalitné výrobky za dobrú cenu, snažíme sa každý kus najskôr sami otestovať. Nedokážem predať niečo, o čom sám nie som presvedčený, že je to dobré.

Ako sa vás dotkla kríza v stavebníctve?

Rozostavané stavby sa museli dostávať, malo to dosť dlhý dojazd, dva až štyri roky. V posledných dvoch - troch rokoch sa však kríza už naozaj začala prejavovať, stavia sa menej. Ľudia si už nemôžu dovoliť brať toľko úverov ako pred štyrmi - piatimi rokmi. Tiež si viac vyberajú, sú sporovlivejší, cez internet si zisťujú cenové po-

nuky, porovnávajú zľavy, ale ja sa skôr snažím s každým hovoriť osobne, aby som im vedel lepšie poradiť. Nedá sa všetko robiť iba cez maily. Budujeme tiež novú internetovú stránku, modernejšiu, kde budeme poskytovať oveľa viac informácií ako doteraz.

Zmenilo sa podľa vás nákupné správanie ľudí?

Dnes už to, našťastie, nie je iba o šetrení za každú cenu. Kúpa najlacnejšieho tovaru sa človeku vždy vráti ako bumerang. Snažíme sa poskytovať solídnu kvalitu za primeranú cenu a zákazníci už prišli na to, že najlacnejšia ponuka nie je pre nich vždy najlepšia. Veľa sme sa za tých štrnásť rokov naučili. Na čo si dať pozor, čo posilniť, v čom by sme mohli byť ešte lepší, stále je čo zdokonaľovať. Snažíme sa vyjsť v ústrety nielen veľkým stavebným firmám, pre nás zaujímavý je doľanský koncový zákazník, ktorý si príde kúpiť hoci len jedno vreco cementu alebo lepidla.... Chceme robiť dobrý servis pre obec. Sponzorujeme tiež našich futbalistov, športový klub silového trojboja v Častej. Koľko si môžeme dovoliť, toľko dáme.

Ako sa vám podniká v Doľanoch?

Doľany sa mi páčia, inak by som tu nebol. Čo mi tu trošku chýba je nová výstavba, ktorá by pomohla oživiť dedinu. Nielen kvôli nám, ale hlavne kvôli mladým. Všade v okolitých dedinách populácia dosť prudko rastie, stavajú sa tam domy, ale aj bytovky pre mladých, čo si z finančných dôvodov nemôžu dovoliť alebo nechcú stavať vlastný dom. Veľa mladých od nás už odišlo do okolitých obcí, kde sa stavajú bytovky. Ak by nás tu žilo viac, kúpyschopnosť by stúpla, mohlo by sa tu užiť viac služieb, obec by dostala vyššie podielové dane, mohla by sa postaviť alebo opraviť škola, škôlka... Aby sme neskončili na chvoste. Sme blízko Bratislavy, záujem o bývanie v Doľanoch je, tak by sme tú šancu mali využiť.

Ráz obce ale určuje skôr pôvodná zástavba, ktorá si tiež už v mnohých prípadoch vyžaduje opravy...

Aj staršie domy v Doľanoch by si zaslúžili rekonštrukcie, ale ako donútiť majiteľov, aby sa o ne starali? Aby sa ľudia o svoje domy postarali skôr, a nie až vtedy, keď už ohrozujú bezpečnosť druhých... Nové stavby by mali vznikáť s citom, aby sa zachoval ráz obce, a zároveň aby u nás bolo stále viac pekného miesta na bývanie.

Čo všetko teraz nájdete v predajni Stavadach Doľany

- Strešné krytiny
- Tepelné izolácie
- Hydroizolácie
- Omietkové zmesi
- Murovacie materiály
- Zámková dlažba
- Stropné sklápacie schody
- Stavebná chémia
- Strešné okná
- Superdoska
- Sádrokartón
- Stavebná oceľ
- Šalovacie tvárnice
- Komínové systémy
- Náradie

Z histórie – zabudnuté príbehy našich rodákov

Zbrojár z Ompitála – 2

V minulom čísle Doľanských novín sme uverejnili prvú časť rozhovoru s jedným z historicky zaujímavých dolianskych rodákov, Františkom Matovičom, ktorý sa v našej obci narodil v roku 1920. V druhej svetovej vojne bol vojenským zbrojárom slovenskej letky na východnom fronte. V nasledujúcich riadkoch vám ponúkame druhú časť jeho spomienok, ktorú uverejnil PhDr. Martin Lacko v časopise Historické rozhľady IV/2008. Text sme ponechali v pôvodnej, neupravenej podobe.

S Nemcami ste mali aké skúsenosti?

Nás mali pomerne strašne radi za to, že boli výsledky. Im záleží na výsledkoch, nie na tom, že som Slovák, lebo čo. Len výsledky... Po tejto stránke si nás vážili, cenili si ten výkon. Však Nemci boli teda vždycky Nemci, ale oni to brali tak – „robíš pre nich“. My sme nemali voľácke ťažkosti s nimi... My sme sa mali lepšie ako druhí vojaci, delostrelci či kto...

Kedy ste videli, že Nemci prehrajú vojnu?

Vtedy, keď sme začali z Krasnodaru odchádzať, museli sme utekať ... Nemci nám už vtedy neverili, videli sme, že už nestoja o nás... Potom sme im už neverili veľice.

Ten ústup ako vyzeral?

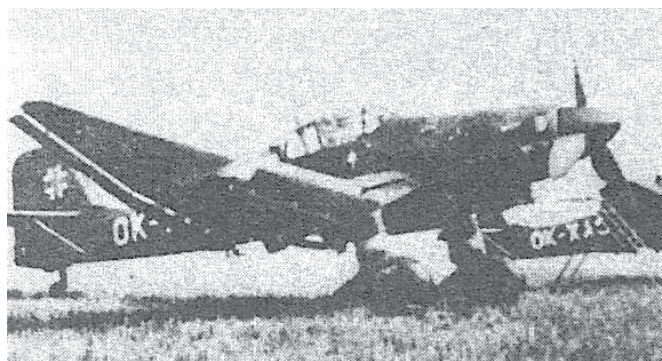
Najďalej sme boli v Krasnodare, odtiaľ nás už potom Rusi hnali. To bolo tak vtedy, že nás ako Slovákov Nemci už trocha podceňovali. Tam v jednej veľkej budove boli piloti naši, ale Nemci už všetci odišli, len naši tam ostali a nášmu veliteľovi Nemci povedali, že však nám Rusi nič nespravlia. Až v posledný moment priletel ten Junkers a zobral letištňu obsluhu, pilotov nie. Tí odštartovali a krúžili okolo nás dokiaľ sme neodleteli chránili nás, všetci. Dotiaľ neodleteli, tomu všetka česť! Z toho Krasnodaru sme leteli do Anapy a tam sme boli do konca.

Na tom Kaukaze jako bolo?

Dobre nám bolo aj tam. Tam boli pivnice plné vína, kolchozné, aj 100 m dlhé. A Nemci keď utekali, postrieľali do tých sudov, že potom víno tieklo po kanáloch v tých pivniciach. Tak nám ho potom tie ženy – oni to tam poznali – nosili z tých jarkov a predávali za marky alebo čo sme mali. Parádne víno to bolo a to len z tých jarkov brali! V tých sudoch boli nie stovky, ale tisíce litrov a Nemci keď už nemali čas to brať, len s automatmi do toho strieľali.

Aj ste sa stretli s voľákymi zverstvami čo Nemci porobili?

Dlho sme boli v Anape, asi štyri mesiace. Keď sme tam prišli bolo veľmi teplo. A v takom rodinnom dome na rohu ulice, pri samom mori sme bývali. A len taký

Junkers Ju-87 D5 slovenskej domobrany na letisku v Piešťanoch v lete 1944

smrad sme furt čuli. Keď ten smrad stále neprestával, hovorím tej chazajke, čo sme u nej bývali: „Voľáky smrad tu je!“ Ona sa najprv bála ale potom keď videla jakí sme, všetko povyprávala jak bolo, že tam postrieľali voľfaktorých týchto Rusov, aj ženy s deťmi. Normálne že taká partia Nemcov vykopala jamu ale len ale 30 cm hlbokú a tam ich postrieľali a zahrabali. Preto to bolo tak cítiť jak bolo teplo. Tak sme si sťažovali u Nemcov, tak nám to potom odkopali. Ale len 30-40 cm hliny bolo na tom. A tam ženy, decká, s drótami zviazané ruky, aj starší chlapi... No taký hromadný hrob, ale dvadsať ľudí. To jako Nemci spravili... Strašné voľáčo, čo sme tam videli...

Ale celkovo vás mali tí ľudia radi?

My sme si s Rusmi dobre vychádzali – poviem úprimne – no mali nás radi, lebo sme neboli zlí. To by nám neviemčo dali. Tí ľudia tam v Rusku môžem povedať, boli slušní. Mali nás najprv za Rumunov, lebo sme mali podobné uniformy. A tí tam porobili zle... Rumuni – to boli somári... Takí sprostí, nekultúrni. Tí civili sa ich báli. Ale my jak sme tam boli chvíľočku, už sme vedeli s nimi hovoriť normálne, už nás brali jako Ukrajincov alebo tak. Dobre sme si rozumeli. Oni nás mali radi aj za to, že sme im nič zlé nerobili.

A proti nim ste bojovali...

To nič, oni dobre vedeli, že sme len vojaci. Iba raz tá Naďa čo sa rozčúlila, ale inak nemôžem na nich nič po-

vedať. My, Slováci sme tam mali meno, kde sme bývali. My sme – budete veriť či nie – nechali svoje pušky tam, kde sme bývali, v tom dome. Ako vojaci sme si ich tu nechávali a bez nich išli na letisko. My sme sa tých Rusov nebáli. Ani oni nás, neboli na nás zlí. Ale riziko to, pravda, bolo vždycky. Potom raz v noci sa stalo, že prišiel poplach, vraj Rusi prišli do Anapy, lebo more bolo blízko. Nemci nám prišli vtedy na kontrolu no a tie pušky, ktoré sme mali stále nosiť so sebou na pleci – nič sme nemali! My sme tam boli jak doma. Odvtedy sme ich museli nosiť pri sebe.

Režňák spomínal, že keď ste odchádzali z Ruska, ráno vás celá ulica vyprevádzala a plakala...

Áno, to je fakt pravda.

V Rusku celkovo bola bieda...

My sme trpeli aj tým, keď sme videli tú biedu. Aj tie ženy čo vyprávali, jaký život tam bol... Ale vojna je vojna, jak sa hovorí...

A komu ste dávali za vinu, že tam majú tú biedu? Komunistickému systému? Stalinovi? Či vojne?

Oni hovorili, že dokiaľ vojna nezačala všetko bolo dobré. Potom že nebolo ničoho, Stalin všetko bral. Tam bol tiež veľký rozdiel mesto-dedina. V mestách bolo všetko dobré, ale dediny... Po vojne som bol potom ešte päťkrát v Rusku a tam ten rozdiel Moskva nádherná a biedne domy na okraji...

Po materiálnej stránke ste sa ako mali?

Po tejto stránke dobre. My sme sa s tými ľuďmi tam vedeli dohovoriť, tak sme sa mali panský. Takže celkom nás tam mali radi, čo sme potrebovali, zohnali nám tam vždycky všetko... Neskôr nám Nemci potom velice neverili, lebo videli, že tí ľudia s nami ináč jedajú... že Slováci nedržia s nimi... A Nemec – to je zas hrdé...

A Nemci sa o vás ako starali po tejto stránke?

Dobre. Ja jako desiatnik som mal žold jako u pešakov poručík, tak to bolo platené. Stravu sme mali silnú, aj čokolády bolo. My sme museli mať na fronte normálne pyžamo. A kto ho mal vtedy z vojakov? Po tejto stránke na nás Nemci dbali. Hovorím, aj ten žold sme mali čosi extra, tak sme si všetci museli kúpiť pyžamá. A o tých v ostatnom vojsku vtedy nebola ani myseľ... Preto nám hovorili „pyžamová letka“. Aj holiť sme sa museli.

Po návrate z Ruska čo bolo s vami?

Potom sme boli vo Vajnorochoch, potom v Piešťanoch. Tam som zažil aj ten súboj s Američanmi.

V povstaní ste boli?

Ja ti poviem jako to bolo. Po tom všetkom (súboji 26. júna 1944 – pozn. M.L.) sme ostali v pohotovosti v Piešťanoch a chystalo sa to do povstania, to sa dozvedelo me-

dzi tými chalanmi, lebo už tí dvaja piloti čo naštartovali sa richtovali na letisko Tri duby. To už bolo večerom a v noci potom zavadili do voľákových stromov a havarovali. To už ale vtedy sa vedelo, že sa ide do povstania. Tak čo tam boli tie autá – všetko naložili. Aj ja s Tonom Morom sme nasadli. Tak sme vyrazili a cez Havran sme prišli do Orešian a potom Topoľčianok na veľký majer. Autá to boli RN-éčky a tie potrebovali zastavovať, lebo to bol kopcovitý terén. Vtedy som hovoril tomu kamarátovi Tonovi: „Tono, rok sme boli na fronte a včul kam ideme?“ Reku zas ideme na front... Reku: „Vrácme sa!“ Tak ale čo včul? Kade? Jako? Nič na sebe... Čo tam v Dánsku sme mali všelijaké súkromné veci, tam nám velice dobre bolo... Košele krásne, oblečenie všetko možné... Tak jak sme boli sme sa vrátili, všetko sme tam nechali.

Režňák hovoril, že keď ste zastavili na tom Havrane a Haluzický verejne oznámil, že sa ide do povstania, väčšina z vás povyskakovala a vrátila sa.

Tak to ja neviem. Ale možno aj viac, lebo potom zbadali tí chlapi, čo sa ide robiť. Tak predsa asi ich bolo viac. Potom sme s Tonom odišli do Piešťan a odtiaľ do Hlohovca. Tam býval voľáky Timoth Moravčík, čo sme boli spolu na fronte. Tam sme u nich spávali. Naraz potom asi po dvoch týždňoch prezident vyhlásil amnestiu vojakom, ktorí sa vrátia. Tak sme si dali povedať a išli sme sa zahľásiť do piešťanských kasární. A už sme tam neboli len my letci, ale aj pešiaci a delostrelci. Ale čo sa stalo... Sme tam boli ale dve hodiny, sme sa chceli už voľáko usalašiť, ľahnúť si, keď vtom každému búchali na okno: „Všetko na dvor, so zbraňami!“ Prídeme tam a Nemci nás už mali obkľúčených! Zobrali nás potom do Vojenského kúpeľného ústavu, do takej sály, ale stodvadsať nás tam bolo. Už som videl, že je zle. Čo budeme teraz robiť? Videl som na vrátnici dvoch strážíť – Slovák a Nemca. Našťastie ten Nemec nevedel nič po slovensky, tak som si vzal toho Slováka bokom a hovorím mu: „Počúvaj, potreboval by som ísť domov, mám tam dievča, bude za dva-tri dni rodiť...“ On kukol na mňa – vedel, že šálím, ale tú dovolenku mi napísal. Nemec hovoril len „Gut, gut“. Len o to mi šlo, aby som sa dostal von, za bránu. Šťastie, že sme tam mali kamarátov, tí nám dali civilné šaty a išli sme na nádražie. Tam sme skočili na jeden nákladný vlak, poprosili rušňovodiča či by nás neschoval a išli do Trnavy. Odtiaľ peši do Ompitálu. Lenže čo. Prišiel som domov, zaklopal na okno a mama – taká čujná vždycky boli – sa pýta: „Kto je?“ „Ja, Fero!“ Tá skoro odpadla, lebo dvaja Nemci boli u nás ubytovaní. Feldvébel voľáky a ešte jeden. Šťastie, že moja mama slúžila vo Viedni, tak vedela nemecky. Išla za ním a povedala čo je, že je to syn. A nič sa nám nestalo. Toho kamoša Mora som vyprevadil na Roštún, Sklené hute a odtiaľ išiel do Sološnice, ja naspäť. Otec bol kováč a vtedy sa robili zátky. Tak ja som čakany koval na to a feldvébel bol rád, že sa to robí, tak som sa zachránil až prišiel koniec vojny.

(krátené)

Náš poslanec v BSK informuje

Vážení občania Mikroregiónu Červený kameň

Od volieb do Bratislavského samosprávneho kraja (BSK) už ubehlo 5 mesiacov. Ako ten čas letí. Ešte raz sa vám všetkým chcem poďakovať, že ste boli voliť a že som od vás dostal dôveru zastupovať vás v zastupiteľstve BSK.

Od zloženia sľubu poslanca (december 2013) prešlo povesných 100 dní. Za ten čas sme ako zastupiteľstvo zasadali štyrikrát. Podrobné informácie – program a uznesenie z činnosti župy - sú na internetovej stránke BSK. V mojich pravidelných príspevkoch do obecných novín vás chcem informovať o dôležitých veciach, týkajúcich sa činnosti a chodu úradu a aj života občanov v našom regióne.

Prvé dôležité schvaľovanie v januári 2014 v zastupiteľstve bola voľba hlavného kontrolóra úradu. Zo šiestich kandidátov bol väčšinou hlasov poslancov zvolený Ing. Štefan Marušák. Ďalšie hlasovanie bolo za osobnosti kraja, ktoré sa svojou prácou zaslúžili o spoločný a ekonomický rozvoj regiónu – jeho reprezentáciu doma i v zahraničí. Z nášho

regiónu to bola ThMr. Anna Adamovičová – Olexová, ktorá päťdesiat rokov pôsobila ako evanjelická duchovná farárka v Modre. Tým, že som v návrhovej komisii BSK Samuela Zocha na ocenenie osobností kraja, môžete mi dávať v priebehu roka svoje návrhy na ďalšie osobnosti, o ktorých sa ani nevie, a taktiež sa zaslúžili o rozvoj nášho regiónu.

Vo februári sa na zastupiteľstve BSK schvaľoval okrem iného aj „Akčný plán úradu BSK na roky 2014 – 2020“. Nášho územia sa týka hlavne doprava. Do konca roka 2015 má byť vypracovaná projektová dokumentácia na dlho slubovaný obchvat miest Modra a Pezinok. Aj obmedzenie prejazdu nákladných vozidiel cez obce a mestá sa má riešiť v závislosti od zmien v legislatíve.

Najdôležitejší bod na februárovom zastupiteľstve bolo schvaľovanie rozpočtu úradu BSK. Príjmy a výdavky sa pohybujú vo výške cca 125 miliónov EUR. Najväčšia položka cca 44 mil. EUR ide na vzdelávanie (BSK má vo svojej pôsobnosti 57 škôl), 25 mil. EUR ide do sociálneho zabezpečenia (BSK má vo svojej pôsobnosti 15 soc. zariadení), Doprava a komunikácie „zhltnú“ 24 mil. EUR a iné...

Pre činnosť úradu a samotného zastupiteľstva bolo schválených 12 komisií. Ja som členom v troch komisiách - komisii zdravotníctva a sociálnych vecí, komisii majetku, investícií a verejného obstarávania a v komisii Samuela Zocha. Na zastupiteľstve sme v apríli schvaľovali dotácie pre obce a občianske združenia. V našom regióne pribudnú konkrétne financie do rozpočtu obcí Píla, Doľany, Vištuk a Báhoň na opravu Materských škôlok, na Dom kultúry J. Fándlyho, či na výmenu okien na Zdravotnom stredisku.

Ako vidíte, práca v zastupiteľstve BSK sa rozbehla na plné obrátky a dúfam, že výsledky práce budú citeľné v celom našom regióne. Pre ďalší rozvoj nášho regiónu je veľmi dôležitá aj spätná väzba od vás, občanov regiónu, a preto neváhajte ma kontaktovať, príp. predkladať aj vaše nápady a návrhy.

Ďakujem.

Ing. Ivan Patoprstý
poslanec BSK

Peter Húška

Náš poslanec
v Európe

Volám sa Peter Húška, mám 35 rokov a kandidujem za poslanca vo voľbách do Európskeho parlamentu za SDKÚ-DS. Patrím ku novej a mladej generácii.

Pracujem v regionálnej samospráve a podporujem väčšiu nezávislosť regiónov a viac prostriedkov pre ich rozvoj z eurofondov.

Som otcom troch detí a preto sa na svet okolo seba dívam aj ako rodič, ktorému záleží na budúcnosti detí. Rodinu považujem za najdôležitejšiu komunitu a preto je budem všemožne podporovať.

Verím, že do Európskeho parlamentu sa aj s vašou podporou dostane generácia mladých ľudí.

Som hrdý na našu krajinu a jej ľudí, som hrdý na Slovensko.

**Voľby do Európskeho parlamentu sa konajú 24. mája 2014
Voľte SDKÚ-DS s číslom 27 a krúžkujte číslo 6.**

Vopred Vám ďakujem

*Peter
Húška*

Malá sonda do názorov a predstáv našej mládeže

Pohľad mladých ľudí na život v Doľanoch

V našej obci žije vyše tisíc obyvateľov a nemalú časť z toho tvoria mladí ľudia. Práve ich sme sa pýtali, čo sa im na našej obci páči a čo by chceli zmeniť.

Zábava pri živej hudbe v kultúrnom dome patrí medzi najobľúbenejšie a najnavštevovanejšie podujatia v našej obci - aj medzi mládežou

Kultúrny a športový život

Ako by ste strávili sobotu večer v Doľanoch vy? Naša obec za posledné roky zorganizovala množstvo rôznych podujatí. Obecné akcie, dedinské zábavy, diskotéky či koncerty, vedecké semináre, divadelné predstavenia a vystúpenia, športové či vínne akcie a iné... Väčšinu z nich organizuje Spolok pre krajší život v Doľanoch, alebo miestny hasičský či futbalový zbor. Niektoré z nich si získali obľubu nielen u našich občanov, ale aj u návštevníkov z okolitých dedín, a tak sa stali každoročnou tradíciou.

Hudba láka, prednášky nie

Takéto podujatia navštevujú hlavne mladí ľudia. Pýtali sme sa, o čo sa najviac zaujímajú a ktorú z minuloročných akcií by určite ešte raz navštívili. „Takú, kde hraje hudba!“ bola jednoznačná odpoveď. Mladí sa chcú zabávať, tancovať a stretnúť sa spolu vo svojom voľnom čase. Obľúbené boli takisto aj športové a obecné akcie, ktoré sa konajú hlavne v jarných a letných mesiacoch. Vedecké semináre, prednášky a podobné vzdelávacie podujatia navštevujú skôr starší občania. A tak je o ne často iba malý záujem a veľmi nízka účasť.

Turistika sa osvedčila

Medzi najobľúbenejšie podujatia Doľančanov patrí každoročná Turistika pre všetkých. Už po 28. rok sa jej zúčastnila väčšina z našich občanov. Od tých úplne najmladších až po starších, už tradičných turistov. Niektorí túto tra-

su prídu absolvovať aj zo vzdialených miest a tak sa teší veľkej obľube nielen u domácich obyvateľov. Doľany majú okrem turistiky veľa iných zaužívaných a obľúbených tradícií, ktoré sa konajú pravidelne. Obecné akcie ako stavenie mája, dedinská zabíjačka, vínne ochutnávky a podobné... Napriek tomu, kvôli rôznej inej zábave viac navštevujeme okolité dediny a mestá. Tak čo nám teda chýba?

Kino stále žije

V tejto dobe patrí medzi populárne strávenie večera medzi mladými návšteva kina alebo amfiteátra v mestách. Po množstve divadelných predstavení a vystúpení v našej obci, vznikol návrh premietania filmov v kultúrnom dome. Takéto večerné filmy by sa dali využiť ako náhrada vedeckých seminárov a zároveň by podporovali mladých v poznávaní histórie našich predkov. Možno by tento nápad prilákal viac návštevníkov rôznych vekových kategórií.

Prišli by ste na koncert?

Ďalším návrhom bolo aj organizovanie širšej palety koncertov. Naša malá obec mala možnosť za posledné roky privítať známe punk-rockové kapely ako Konflikt a Smola a hrušky priamo v priestoroch kultúrneho domu. Ak by sa aj podarilo prilákať sem známejšie kapely, je veľmi pravdepodobné, že by sa to odrazilo na výške vstupného či iných nákladoch, kvôli ktorým by záujem a návštevnosť klesali. V teplé letné večery je takáto zábava príjemná aj vo vonkajších priestoroch, tzv. „open

air“ - čo doslovne znamená „pod holým nebom“ - lenže na to u nás nemáme vhodné miesto.

Škola tanca, škola života

A keď už spomínáme hudbu a zábavu, mnoho dnešných mladých ľudí neovláda spoločenské tance. Či už tie formálne ako napríklad valčík, latinsko-americké ako ča-ča, alebo aj tradičné dedinské tance ako polka a iné, ktoré zachádzajú až do folklóru. Záujem o tanečné hodiny by mohli mať hlavne maturanti v období pred stužkovou, alebo aj pred pozvaním na ples či svadbu a podobne. Na tanečné krúžky chodia aj celé triedy detí a absolvujú tak takzvaný venček ako jednu zo základných výuk, ktorú v dospelosti využijú na každej formálnej spoločenskej akcii. Priestory na tancovanie by boli vhodné v miestnom kultúrnom dome, alebo v inej verejnej či súkromnej budove v našej obci.

Naše okolie

Medzi nápadmi ako zlepšiť život v našej obci sa našli aj tie odvážnejšie. Rôzne návrhy na výstavbu nových zábavných miest pre mladších ako napríklad trať pre korčuliarov. Veľa detí ale aj dospelých tento šport nemá kde praktizovať, a tak sa stáva, že ich vodiči stretajú po krajiniciach ciest a to často bez chráničov, prilby alebo reflexných prúžkov aj vo večerných hodinách. V našej obci je mnoho miest, kde by sa tento projekt dal zrealizovať. Neslúžil by len pre zábavu, ale zároveň by podporoval mladých, aby viac času venovali športu a hlavne pre ich bezpečnosť.

Letné potešenia

Ďalšie návrhy boli o niečo náročnejšie na výstavbu a ich uskutočnenie. V našej dedine, ale aj širšom okolí v letných mesiacoch chýba kúpalisko. Aj keď by bol tento projekt veľmi drahý na výstavbu a časom aj na jeho údržbu, návštevnosť by určite podporili nielen Dofaňčania, ale aj obyvatelia z okolitých dedín.

A keďže sa nám už blíži spomínané leto, veľa detí v týchto mesiacoch obľubuje zmrzlinu. Mnoho miestnych navštevuje kvôli tejto добрôte zmrzlinové stánky v okolitých obciach. Pre niektorých sa z takejto dlhšej prechádzky do susednej dediny stala nedefinovaná tradícia. A pritom by aj u nás mohlo byť miesto, kde sa v peknom počasí stretnú rodiny s deťmi, priatelia a strávia tak spoločne svoje voľné chvíle.

Vlastná strecha nad hlavou

Najpraktickejším návrhom bola výstavba bytovky v Dofaňoch. Mnoho mladých ľudí si dnes nemôže dovoliť kúpu pozemku a stavbu vlastného rodinného domu. Mladomanželia ale aj jednotlivci, ktorí sa už chcú osamostatniť, sa často sťahujú do bytov v blízkych obciach a mestách. Chcú tak zostať na blízku svojej rodine a žiť zároveň samostatne, no naša obec zatiaľ takúto možnosť neponúka. Vďaka takémuto projektu by napriek jeho náročnosti a zložitosti nebolo veľa mladých ľudí prinútených opustiť svoju rodnú obec. Po čase by sa do Dofan prisťahovalo aj viac občanov, ktorí dávajú prednosť bývaniu na dedine ako v meste.

Čo sa dá a čo nie

Všetky nápady sa vždy dajú uskutočniť bez ohľadu na to, ako veľmi sú finančne a časovo náročné. Treba však vždy vystihnúť aj správnu dobu a prihliadať na to, čo je momentálne pre obec viac potrebné a čo je menej dôležité. Pred nedávnom Dofany postihla povodeň, ktorej náhrada škôd bola v danom čase prvoradá. Takisto rôzne poruchy a opravy, ktoré prídu nečakane a ktoré treba vždy čo najskôr odstrániť. Toto však vždy patrí k chodu každej menšej obce alebo väčšieho mesta bez ohľadu na to, aký je momentálny stav obecnej pokladnice. Správne hospodárenie, vhodný čas, podpora občanov či sponzorov, dobré meno, kontakty a hlavne nevzdať to vopred vedú k úspechu a spokojnosti občanov.

Dominika Krajčovičová

Čo sa udialo v Doľanoch

Maškary prišli na zabíjačku

V prvú marcovú sobotu sa v Doľanoch spojili dve tradičné akcie - Fašiangový sprievod masiek spojený s pochovávaním basy a obecná zabíjačka, ktorú zabezpečil Spolok vinohradníkov a vinárov. Aj keď masiek v sprievode každoročne ubúda, aj tento rok vyvolal ich veselý sprievod dedinou značný záujem a pobavenie. Ešte väčší rozruch spôsobili maškary na obecnej zabíjačke, ktorá sa v ten deň konala na Pažití a ktorá aj prilákala mnohých cezpoľných návštevníkov. Dobrú náladu hodujúcich neskallil ani smútok z pochovania basy uprostred jaterníc a ďalších zabíjačkových špecialít. Vďaka patrí všetkým, čo priložili ruku k tomuto vydarenému dňu plnému pohody.

Ženy oslávili svoj sviatok

V sobotu, 8. marca, sme si tradičným spôsobom (už po druhý krát) v Doľanoch uctili sviatok všetkých žien. Spoločne sme strávili príjemný podvečer v Dome kultúry J. Fándlyho, kde pre naše ženy, ale aj pre mnoho ďalších divákov, vystúpilo so svojím predstavením Divadlo z Budmeríc. Ešte predtým si všetci mohli vypočuť krásne slovenské piesne na fujare v podaní Romana Kuchtu. Všetkým, čo sa o tento krásny zážitok zaslúžili, patrí srdečná vďaka.

Tretí Jozefovský piknik na Godovej skale

Ani pomerne chladné a daždivé počasie neodradila v predposlednú marcovú nedeľu niekoľko malých i veľkých desiatok Doľančanov od príjemného turistického výšľapu na Godovu skalu, aby tu na spoločnom pikniku už tretí rok po sebe oslávili sviatok všetkých Jozefov, ktorých je v Doľanoch požehnané. Napriek dosť silnému a chladnému vetru turisti nakládli ohňa, aj sa opekalo a starosta Jozef to všetko zvečnil. Ďalšia akcia, z ktorej sa u nás stala pekná tradícia.

Máj už tradične prilákal mnohých

Stavanie mája, spojené so zábavou a živou muzikou pred hasičskou zbrojnicou sa už v Doľanoch stalo obľúbenou tradíciou. Starí, mladí, deti - tí všetci sa v posledný aprílový deň až do noci mohli tešiť z vydarenej zábavy v príjemnom, už takmer letnom počasí. Tento rok nebol po máj v hore ani jeden regrút. Iba tí veční. V sobotu stále pršalo a až o 16. hod sa narýchlo zohnalo 15 chlapov. Hlavný pilčík bol ako vždy J. Zloch, F. Kovačovský ml. tradične zobral traktor s platonákom, P. Vizvári zohnal ďalších hasičov, prišli pomôcť aj poslanci OÚ a ďalší. Veľká vďaka patrí našim hasičom a všetkým, ktorí prispeli k dobrej organizácii tejto akcie!

Blahoželáme!

Dňa 5. apríla sa plný energie a dobrej nálady dožil krásneho jubilea, 80. rokov, náš drahý otec, starý otec a manžel, pán **Jozef Jakuš**. Z celého srdca mu gratulujeme a prajeme pevné zdravie a ešte veľa spokojných rokov v kruhu svojich blízkych.

Rodina Jakušova

Prvý Vinohradnícky dogtrekking v Doľanoch!

Zatiaľ čo mnohí vinári vo svojich vinohradoch len neradi vidia cudzích ľudí, a ešte menej radi so psami, Vinárstvo JM v Doľanoch sa rozhodlo naopak - pozvať jedných i druhých na spoločný turistický výlet malebnou scenériou vinohradov a sviežou jarnou zelenou karpatských lesov. Spojiť príjemnú prechádzku so štvornohým miláčikom po nádherných úbočiach a lesoch Malých Karpát s poznávaním vinárskej tradície - to bol hlavný cieľ prvého ročníka Vinohradníckeho dogtrekkingu v Doľanoch, ktorý sa uskutočnil 1. mája. Aj vďaka krásnemu počasu sa prvého ročníka dogtrekkingu zúčastnilo kolo 150 ľudí s päťdesiatimi psíkmi. Všetci si pochvaľovali peknú trasu i pripravené občerstvenie s ochutnávkou vín v priestoroch JM Vinárstva Doľany. Tak len dúfajme, že u nás vznikla ďalšia zaujímavá akcia, na ktorej sa o rok znova všetci stretieme!

Vinári opäť ukázali svoje majstrovstvo

Na jubilejný, už desiaty ročník Výstavy vín malokarpatského regiónu, pozýval Spolok vinohradníkov a vinárov Doľany v sobotu, 26. apríla do Kultúrneho domu J.Fándlyho. Po prvý krát sa na výstave predstavili iba vína, ktoré nesú pečať terroiru Malokarpatskej vinohradníckej oblasti. Do súťaže tento rok prihlásilo

101 vinárov spolu 361 vzoriek vín - 230 bielych, 92 červených a 39 rosé. Šesť odborných degustačných komisií pod vedením Ing. Ladislava Vitteka udelilo 14 zlatých, 129 strieborných a 170 bronzových medailí. Šampiónom výstavy sa stal Rizling rýnsky, výber z hrozna, ročník 2013 z vinárstva Dubovský&Grančič zo Sv. Jura. Cenu starostu obce za najlepšie hodnotené víno z Dolian získal Cabernet Sauvignon rosé 2013 z vinárstva VINHOR. Cenu spolku pre malovýrobcu z Dolian získal Rado Halač.

Nenechajte si ujst'

Program akcií v Dolanoch
v najbližších troch mesiacoch

23. - 24. máj, piatok 14,00 - 21,00 hod,
sobota 12,00 - 21,00 hod.

Otvorené pivnice na sv. Urbana, VIII. ročník

Vinárstvo JM Dolany,
Vína z mlyna

24. máj, sobota, 7,00 - 22,00 hod

Volby do Európskeho parlamentu

KD J. Fándlyho, Dolany

25. máj, 12,00 - 18,00 hod

6. Ompitálsky jarmok

KD J. Fándlyho, Dolany

1. jún, nedeľa

Púť Sv. Leonarda

Dolany

12. júl, sobota, 17,00 hod.

Oslavy 75. výročia založenia organizovanej telovýchovy a športu v Dolanoch

Slávnostná schôdza, ocenenie zaslúži-
lých športovcov

Vinárstvo JM Dolany

13. júl, nedeľa 10,30 hod

Slávnostná svätá omša

13. júl, nedeľa 14,00 - 18,00 hod

Športové popoludnie

Futbalové ihrisko Dolany

3. august, nedeľa, 15,00 - 20,00 hod

Jarmok na Mlyne

Vína z mlyna

8. - 9. august, piatok, sobota

16,00 - 21,00 hod

Viecha na Mlyne

Vína z mlyna

10. august, nedeľa

Turistika pre všetkých

Štart a registrácia od 6,00 hod.
pri CZŠ Dolany

nájdete nás aj na facebooku

Dolanské noviny

6. Ompitálsky jarmok pozýva

OZ Spolok pre krajší život v Dolanoch vás srdečne pozýva v **nedeľu, 25. mája**, na v poradí už šiesty **Ompitálsky jarmok**, ktorý sa opäť koná v Dome kultúry Juraja Fándlyho **od 12,00 do 18,00 hod.** Jarmok bude už tradične venovaný predaju remeselných, ľudových výrobkov a ručných prác. Okrem stánkov budú pripravené aj pestré atrakcie pre deti - historické drevené hračky, či tvorivé dielne, kde si budú môcť deti aj niečo zaujímavé sami vytvoriť. Pre všetkých bude pripravená zaujímavá výstava kresieb dolianskeho rodáka Františka Malíka, príjemnú atmosféru ako vždy doplní chutný guláš, lokše, vínko či zákusky. Tešíme sa na vás.

SPOLOK PRE KRAJŠÍ ŽIVOT V DOLANOCH

ĽUDOVÉ MISIE V DOLANOCH

18. - 25. máj 2014

(Prídu aj pátri Kapucíni)

Nedeľa 18. 5.

téma: **Boh ľa miluje**

8,00 sv. omša s misijnou kázňou

10,30 sv. omša s misijnou kázňou

16,00 katechéza pre ženy

17,00 katechéza pre mužov

Pondelok 19. 5.

téma: **Hriech**

dopoludnia návšteva základnej školy

16,00 stretnutie s deťmi v kostole

18,00 sv. omša s misijnou kázňou

Utorok 20. 5.

téma: **Spása v Ježišovi Kristovi**

18,00 sv. omša s misijnou kázňou

19,15 premietanie filmu Ježiš /2 hod/

Streda 21. 5.

téma: **Viera a obrátenie**

10,00 - 11,00 misijná spoveď

17,00 - 17,30 misijná spoveď

18,00 sv. omša s misijnou kázňou

Štvrtok 22. 5.

téma: **Ježiš je Pán**

10,00 misijná spoveď + sv. omša
s pomazaním chorých

17,00 - 17,30 misijná spoveď

18,00 sv. omša s misijnou kázňou
+ adorácia

Piatok 23. 5.

téma: **Duch Svätý**

dopoludnia návšteva chorých

po domoch

17,00 - 17,30 misijná spoveď

18,00 sv. omša s misijnou kázňou

19,15 stretnutie s birmovancami

Sobota 24. 5.

téma: **Cirkev - spoločenstvo**

11,00 stretnutie mladých v kostole

16,00 sv. omša s obnovou

manželských sľubov,

18,00 koncert hudobnej skupiny

Kapucíni & Stanley

Nedeľa 25. 5.

téma: **Rast a premena v Kristovi**

8,00 sv. omša s misijnou kázňou

10,30 sv. omša s misijnou kázňou

+ požehnanie misijného križa

SLÁVNOSŤ SV. URBANA

nedeľa 25.5. o 17.00 hod.

pri kaplnke vo vinohradoch

1. obrad požehnania víníc

2. malé pohostenie, ktoré si pripravili
miestni vinári

PÚŤ SV. LEONARDA

V DOLANOCH

31. máj - 18.00 hod. sv.omša, križová
cesta a pobožnosť k sv. Leonardovi

1. jún - 10.30 hod. slávnostná sv.omša
15.00 hod. pobožnosť na kostolíku
s možnosťou osobného uctenia relikvie
sv. Leonarda

Púť v Sološnici

22. jún

